

ת"פ 29943/01/13 - מדינת ישראל נגד רמדאן אבו עגאג (עציר)- נדון, גמיל אבו סייף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 אפריל 2014

ת"פ 29943-01-13 מדינת ישראל נ' אבו
עגאג(עציר) ואח'

לפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיאה

מדינת ישראל	המאשימה
	נ ג ד
1. רמדאן אבו עגאג (עציר)-נדון	הנאשמים
2. גמיל אבו סייף	

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נעמה ניר

ב"כ הנאשמים - עו"ד דורפמן

הנאשם 2 התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין - נאשם 2

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של הסגת גבול, תקיפה סתם בצוותא ודרישת נכס באיומים. הסדר הטיעון שהוצג, כלל את תיקון כתב האישום ביחס לשני הנאשמים, מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש.

ביום 06.08.13, גזרתי את דינו של נאשם 1. במסגרת גזר הדין קבעתי מתחם ענישה הנע בין 6 חודשים ל-16 חודשים, ולאחר שקלול כלל הנתונים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים, גזרתי על נאשם 1 עונש מאסר בן 17 חודשים, אשר הורכב מתשעה חודשי מאסר בגין תיק זה, והפעלה בחופף ובמצטבר של שני עונשי מאסר מותנים שעמדו לחובת הנאשם.

היום נשמעו טיעוני הצדדים ביחס לעניינו של נאשם 2, כאשר מונח על שולחני אף תסקיר שירות המבחן אשר תיאר את נתוניו של הנאשם, ואת כברת הדרך השיקומית בה צעד.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 25, הוצא ממסגרות חוץ ביתיות כבר בגיל צעיר, לאחר שהתייתם משני הוריו (אמו נפטרה כשהיה בן 7 חודשים ואביו נפטר כשהיה בן 5 שנים). בגיל 8 הוא שב, בהמלצת רשויות הרווחה, לטיפול אחותו שהייתה אז בת 21, וכל שנות חייו מאז התמקדו בצרכים הישרדותיים, על רקע רצונו לסייע לאחותו, ולתמוך כלכלית במשפחתו. בתקופה בה התנהל תיק זה, השתתף הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית, הגיע למפגשים באופן סדיר, לקח בהם חלק פעיל, שיתף בקשייו ובטעויות החשיבה שעמדו בבסיס התנהגותו הבעייתית. שירות המבחן סבר כי לאור מאמציו של הנאשם ושיתוף הפעולה, יש מקום להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, וניתן להסתפק בהטלת עונש מסר בעבודות שירות לצד צו מבחן.

אומר כבר כעת, כי המלצת שירות המבחן אינה ישימה, שכן לחובת הנאשם מאסר מותנה בן 12 חודשים, כך שהאופציות העונשיות העומדות על הפרק, הפעלתו, או הארכתו בלבד.

התובעת התייחסה לחומרת האירוע, כפי שאף עולה מגזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 1, וכן לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעות במגוון עבירות, לרבות ריצוי שני מאסרים. התובעת הפנתה, בין היתר, להרשעתו האחרונה והלא מדווחת של הנאשם בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, במסגרתה הטיל בית המשפט המחוזי מרכז (התביעה ייחסה מלכתחילה לנאשם עבירה של הריגה), עונש של 20 חודשי מאסר. תקופת מאסר נוספת אותה ריצה הנאשם, היא בגין תיק סמים (הרשעה מחודש ספטמבר 2010). התובעת סברה כי ההליך השיקומי אשר תואר בתסקיר שירות המבחן, אינו כזה אשר מצדיק סטייה ממתחם הענישה שנקבע בתיק זה, ויש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר לצד הפעלת המאסר המותנה, והטלת רכיבי ענישה נוספים.

הסניגורית התייחסה לשילוב שבין נתוני האישיים הקשים של הנאשם לבין כברת הדרך השיקומית שעבר, וסברה כי יש להעניק לאינטרס השיקומי משקל משמעותי ביותר, באופן אשר יצדיק את הארכת המאסר המותנה. הסניגורית התייחסה, בין היתר, בהמשך לדברים שנקבעו בגזר הדין בעניינו של נאשם 1, לאופן בו חל המאסר המותנה בן 12 החודשים, וציינה כי מדובר במאסר מותנה החל על עבירת אלימות מסוג פשע, כאשר בעניינו עבירת התקיפה הפכה לעבירת פשע רק בשל ביצועה בצוותא ולא בשל קיומן של חבלות מסוג כזה או אחר. הסניגורית כינתה את הסיטואציה כ"הפעלה טכנית" של המאסר המותנה, וביקשה לגזור מכך מסקנה לפיה יש, גם לאור ההליך השיקומי, להורות על הארכתו. עוד ציינה הסניגורית, כי הסדר הטיעון שנערך, הוא תולדה של קשיים ראייתיים, וכי יש להעניק משקל משמעותי גם להודאת הנאשם וקבלת האחריות.

הנאשם בדברו האחרון התייחס למסלול השיקומי שעבר בשירות המבחן, לקשיים שאפיינו את ילדותו, ולרצונו להתמיד בהליך השיקומי ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

מתחם העונש ההולם במקרה דנן, ובהתאם לאותם פרמטרים שנקבעו על ידי בגזר דינו של נאשם 1, צריך לנוע בין 6

חודשי מאסר לבין 16 חודשי מאסר. המעשים בוצעו בצוותא, החלקים האלימים הספציפיים אשר יוחסו לכל אחד מהנאשמים, שווים בעוצמתם (נאשם 1 דרך על פניה של המתלוננת ונאשם 2 הכה בה בכוח), כך שהחפיפה בין הפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על שלמות הגוף והצורך בהגנה על רכוש הציבור ופרטיות המתלוננת, מובילה למסקנה דלעיל.

כעת יש לבחון את העונש המתאים לנאשם, כאשר בראש ובראשונה יש להתייחס לעוצמת רכיב השיקום. סבורני כי מדובר באחד המקרים בהם ניתן להצביע על שינוי בדפוסי התנהגותו של הנאשם, אולם השינוי אינו בעל משמעות כה רבה עד כי הוא מצדיק סטייה ממתחם הענישה, והימנעות מהפעלת עונש מאסר מותנה. אינני מקל בראש בהליך הטיפול שערך הנאשם בשירות המבחן, אך כאשר עסקינן בנאשם אשר לחובתו עבר פלילי לא מבוטל הכולל ריצוי שני מאסרים, דומני כי קביעה בדבר הליך שיקומי המצדיק סטייה ממתחם צריכה להתבסס על נתונים משמעותיים יותר.

יחד עם זאת, סבורני כי יש מקום לשקול את ההליך השיקומי בתוך מתחם הענישה, דהיינו באופן אשר ישפיע על קביעת העונש המתאים לנאשם, וישפיע אף על אופן הפעלת המאסר המותנה. מסקנתי זו אך מתחזקת, לאחר שנחשפתי לנתוני האישיים הקשים של הנאשם, שאף בהם יש כדי להצדיק הקלה מסוימת בעונש, אם כי - ככל שצובר הנאשם הרשעות נוספות - הולך ונשחק משקלם של נתונים אלה.

בקביעת העונש המתאים נתתי דעתי גם לעונש אשר הוטל על נאשם 1, וסבורני כי יש להטיל על נאשם 2 עונש נמוך יותר (בהיבט הכולל שלו), מהעונש אשר הוטל על נאשם 1. אמנם לשני הנאשמים עבר פלילי משמעותי, אך יש לזכור כי לחובת נאשם 1 היו שני מאסרים מותנים אשר הוריתי על הפעלתם בחופף האחד לשני, ובאופן חופף ומצטבר לעונש המאסר אשר הוטל עליו בגין תיק זה (9 חודשי מאסר). יש אף לזכור כי גם השיקול השיקומי לא עמד על הפרק בעניינו של נאשם 1, שכן דובר היה בעצור עד תום ההליכים וזאת בהשוואה לעניינו של הנאשם אשר היה משוחרר בתנאים, וניצל את פרק הזמן להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

לאחר ששקלתי את השיקולים השונים, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
2. אני מפעיל את המאסר המותנה בן 12 החודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 280/05 בבית המשפט לנוער ברמלה.
3. שני המאסרים אשר הוטלו בסעיפים 1 ו-2 יופעלו בחופף ובמצטבר האחד לשני, כך שסך הכל ירצה הנאשם עונש של 13 חודשי מאסר בניכוי תקופת מעצרו שבין יום 07.01.13 עד 12.02.13.
4. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו את אחת העבירות בהן הורשע.
5. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 3 בסך 1500 ₪ אשר יקוזז מסכום ההפקדה במ.ת. 29956-01-13, וזאת בהסכמת ההגנה.

6. ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה. יש להשיב לנאשם שני מכשירי טלפון ניידים שנתפסו בחקירה.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ד, 13/04/2014 במעמד הנוכחים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיאה**

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכב את ביצוע רכיב המאסר (בפועל והמאסר המותנה) עד ליום 25.05.14, שאז יתייבב הנאשם בשעה 08:30 במעבר ניצן לצורך קליטה ושיבוץ למתקן כליאה. הערובות שנקבעו בהליך המעצר, יעמדו בתוקפן לצורך הבטחת התייבבות הנאשם. לאחר התייבבות הנאשם למאסר, יש להעביר את יתרת ההפקדה בתיק המת. לסניגורית.

**ניתנה והודעה היום י"ג ניסן
תשע"ד, 13/04/2014 במעמד
הנוכחים.
בני שגיא, שופט
סגן נשיאה**

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ד, 13/04/2014 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, סגן נשיאה

הוקלד על ידי טובה לוי